

EL VALLÈS NOU

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Calma i Moderació

La missió del periodisme es la de il·lustració, cultura i perfecció ael individu, aixó es veritat, molta veritat, i aquesta seria la nostra finalitat a la vegada que la nostra alegria i satisfacció, empró no obstant i esser aquest el desitj noble de EL VALLÈS NOU, tenim la desgracia de tindre que seguir el camí que ens han obligat tots aquells que se inspiren en ideals completament oposats als que proconitza La Comarca.

Nosaltres, EL VALLÈS NOU, ja mai havem anat a la lluita amb *sátiras i atacs individuals, ni amb difamacions ni grosseras campanyas, com tampoc gosem amb arrastrarnos i arrastrar als demés per el llot d'insanas passions i en destruir l'honra del vehí d'enfront*

El volguerse convertir en pastor d'ovelles esgarriades, com deia el Profeta, no creiem la mes indicada a La Comarca, per el motiu qu'es la primera publicació que fá us de l'incidia i de la malavolensa, cosa que no ens extranya, per el sencil motiu que hi han elements dels que la hipocrecia es ánima i senyora, de molts qu'es consideran enlairats, estant a un nivell molt inferior a lo mes inferior qu'imagínarse es puga.

La Comarca, a la que debiam considerar com una publicació de las mes nobles, per el seu carácter de no faltar als manaments de la Llei de Deu, la havem tinguda de considerar, desgraciadement, com el paper mes abandonat del mercat de la moral, i amb grós sentiment tenim de fer la manifestació clara i terminant que ni als seus homes, ni al periódic en sí, li podem donar beligerancia per a que s'intromiscueixi en assumptes de moralitat pública.

I per a comprobar lo que dihem, registris l'història política i social dels senyors Riera, Puntas y de-

més qu'enclouen el seu cos de Redacció,—que respectant en absolut les persones,—hi arribarem a la conclusió lògica, filla d'un silogisme de premisas verdaderas, que lo que diuen es contradiu completament amb els seus actes, ja en moments electorals ja dintre el Consistori. I aquesta manera d'esser ja del periódic ja dels seus individus, ens permet no donalshi cera en aquest assumpte. I quant La Comarca, el camí que seguèxi sigui el noble i decorós, de la *missió del periódic*, li tindrem totes les atencions que dehuen tenirse als que saben definirse i estimarse.

Si els resultats immediats es un estat de enemistat i excitació, no en será agena La Comarca, la que fá vida comú amb El Demócrata; i aquesta aliansa vodevillesca deurá esser sens dupte per lo católics, apostólics i romans, que diu perdonarás als teus enemics, per lo tant, no els hi há portat a l'un ni al altri *l'enemistat i l'excitació*. ¿será perquè son del mateix llinatge?

Si La Comarca que diu inspirarse amb la religió católica, i segueix pas a pas totes les enciclicas i totes les pastorals hagudes y per haver, s'intel·ligencia maritalment amb El Demócrata, ¿com se la pot creurer que digui l'Evangeli, si sols al pronunciarlo cometen un sacrilegi?

Procuri La Comarca, sembrar de clavells el seu camí qu'are el tenen de roses plenes d'espines qu'els hi fan doldrer de las ferides, sense qu'els permetin poder gaudir de l'aroma de L'ESPANYOLA flor, i quant el camí el tinguin prou net i plá, allavors girant l'esguart vers al passat, deuran resar amb tota contrició al peu del Crist qu'avui fan servir d'escut, i deuran tindrel després, com l'habem tingut sempre nosaltres, com el verdader Crist Redemptor, que no permet injuriar, difamar i faltar a la veritat, i allavors donaran la rahó als que realment ne son possehidors.

Mes claretat no podem tenirla.

ESPURNES

No saben senyor Torras qui es l'autor material del article que'ns endosa en son periódic de la setmana passada titulat: *Qui paga mana* pero si podem assegurar que qui va ferlo almenys havia sopat dues vegades i la seva digestió era molt laboriosa. Vaja que's veu que tenia bocassa i s'hi sent una ferta farúm d'estofat que va girar la cara.

¡Mare de Deu! Quanta bilis destila aquell, diguemne article.

¿No veu que amb aquelles raons no convencerá a ningú?

Els insults, ja'ls hi havem dit moltes voltes, no convenen.

Al contrari son contraprudents. El que insulta demostra que no te raó.

L'article «Matonisme» senyor Torras escrit queda, no'n treiem ni un punt ni una coma.

Vosté tracta d'imbecils als que'l mantenen.

¿No demostra mes imbecilitat contestarlo amb insults en lloc de raons?

L'insult es un matonisme de paraula, com el matonisme es un insull de fet; es pot ben dir que hi ha dos matonismes: el de paraula i el de fet, i mala, molt mala raó, es volguer escusarse de l'un, fent gala i abusant de l'altre, com fan vostés.

Si no n'hi hagues d'altres, aquest sol fét ens donaría la raó de nostre article «Matonisme»

Si senyor Torras *Qui paga mana* i precisament per que creiem aixó ferem l'article «Matonisme.»

I encare creiem més, creiem qu'es molt mal fet l'abusar del pagar per a manar i creiem que abusa del pagar per a manar, l'amo que pagant als treballadors per el treball que fan en sa fábrica, unic que te dret a exigirlos, despres els obliga a assistir als mitings i manifestacions per a fer número, a fer de electorers i d'homes de la por el dia d'eleccions, i de matons per a fer amenaces i pendrer periodics o fulles que no li plauen, com succeí el mes de Juliol del any passat.

Vosté sap que te treballadors que no pensan políticament com vosté, i per guardar el crostó de pá que guanyen a la fábrica es veuen a voltes obligats a fer lo que no voldrian fer.

¿Es aixó esser lliberal? ¿Es aixó esser demócrata?

Aixó es abusar del pagar per a manar

No senyor Torras els arguments de nostre article «Matonisme» no son propis d'un cervell ma-